

ПРЕС КЛИПИНГ

14. октобар 2013.

НАСЛОВИ

Крстић: ММФ и СБ су нам важни због кредибилитета политике;(стр.2)

Михаило Црнобрња: Ударити и на богате;(стр.3)

Мали: Мере Владе су мере за спас српске привреде; (стр.4)

Крстић: Имамо план, ММФ не мора да нам говори шта да радимо;(стр.5)

Сваки облик радног ангажовања уређен законом бољи је од рада на црно;(стр.7)

Готово 38.000 пензионера прима више од 60.000 динара месечно;(стр.9)

Пад станоградње оборио још 35 привредних грана;(стр.10)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:458731-Krstic-MMF-i-SB-su-nam-vazni-zbog-kredibiliteta-politike>

Крстић: ММФ и СБ су нам важни због кредитibilitета политике

Тањуг

Министар финансија Лазар Крстић оценио је да Србији у овом тренутку није потребно ништа више од аранжмана из предострожности с Међународним монетарним фондом

ВАШИНГТОН - Министар финансија Лазар Крстић оценио је да Србији у овом тренутку није потребно ништа више од аранжмана из предострожности с Међународним монетарним фондом (ММФ), али да је подршка међународних финансијских институција, без обзира на то, потребна као доказ кредитibilitета политике владе у Београду.

"Хоћемо да уђемо у разговоре с ММФ-ом, јер би то пружило кредитibilitност нашој политици, али ниво наших девизних резерви је такав да нам не треба више од аранжмана из предострожности у овом тренутку", рекао је Крстић, укључивши се у програм РТС-а из Вашингтона, где с гувернерком НБС Јоргованком Табаковић борави поводом редовног годишњег заседања ММФ-а и Светске банке.

Крстић је истакао да је српска делегација, због заокрета у економској политици, наишла на позитивне реакције високих званичника ММФ-а и Светске банке.

Он је додао да је српска делегација имала и разговоре на веома високом нивоу и са Стејт департаментом и америчким Министарством финансија.

Саговорницу су, како је констатовао, приметили да су економске мере Владе Србије стимулативне за стране инвеститоре.

Гувернерка Табаковић казала је да су се саговорници у Вашингтону позитивно изјаснили о средњорочности мера Владе Србије.

Влада у Београду се, према њеним речима, носи са теретом наслеђених грешака, али и теретом неиспуњених обећања ММФ-у и међународним финансијским институцијама.

Током тродневних разговора у ММФ-у и Светској банци највише речи ће бити о могућем новом споразуму са Србијом и програму Светске банке од око 400 милиона долара.

Директорка Светске банке за Западни Балкан Елена Голдстин изјавила је на почетку заседања СБ да је "веома охрабрена посвећеношћу коју је Влада Србије показала у последњих месец дана да уђе у реформе јавног сектора" и додала да се на Запаном Балкану од следеће године очекује

умерени опоравак.

Она је похвалила српску владу, истакавши да је мере везане за реформу јавног сектора требало одавно извршити.

Према њеним речима, прогнозе за Западни Балкан сличне су европским прогнозама, према којима се наредне године очекује умерени опоравак, који ће се наставити и у наредне три године.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:458659-Mihailo-Crnobrnja-Udariti-i-na-bogate>

Михаило Црнобрња: Ударити и на богате

Љ. Бегенишић

Економске мере које је Влада Србије представила даће сигурно неке ефекте, али је питање да ли ће то бити довољно. Опасност од банкрота смањена. Тежиште садашњих на финансијској консолидацији

Економске мере које је Влада Србије представила даће сигурно неке ефекте, али је питање да ли ће то бити довољно. Тежиште ових мера је на фискалној консолидацији односно сређивању јавних финансија, а наши највећи проблеми су огромна незапосленост, лоша структура привреде и ниска конкурентност.

Михаило Црнобрња, професор на Факултету за економију, финансије и администрацију, каже да су ова три кључна проблема тек дотакнута предложеним мерама.

- Зато је неопходно да се оне, у континуитету, дорађују и допуњују мерама које ће имати за циљ повећање запослености и дохотка. Штедња је добра ствар, али су економски оправдане инвестиције још боља - уверен је Црнобрња.

*** Из Владе је стигло објашњење да су управо ове мере биле неопходне како би се спречио банкрот државе...**

- Опасност од банкрота је смањена, али не и потпуно отклоњена. Тако ће бити докле год се буџетски дефицит драматично не смањи и док спољашњи дуг паралелно расте.

*** Неки критичари сматрају да је мерама само купљено време...**

- Куповина времена не мора бити лоша. Зависи како се време које је "купљено" искористи. Ако се настави са реформским курсом, онда је то добра инвестиција. Ако је куповина времена сама себи циљ, да се "раји замажу очи", проблеми ће се вратити увећани.

МАЊА КУПОВНА МОЋ* Подизањем ПДВ на основне животне намирнице угрожени су социјално најосетљивији слојеви, попут пензионера, иако њима примања нису смањивана...

- Ако се повећање ПДВ преточи у повећање цена производа, а то ће се десити у великом броју случајева, не може а да не дође до смањења куповне моћи која, наравно, највише погађа социјално угрожене слојеве. Њих неће погодити повећање ПДВ на компјутере или хотелске услуге, али хоће повећање ПДВ на елементарне намирнице. Сигурно је да ће произвођачи и трговци водити рачуна о куповној моћи и могуће је да не превале цео ефекат повећања ПДВ на купца, али је исто тако сигурно да ће до повећања цена и смањења куповне моћи ипак доћи.

*** Влада је најавила отпуштања у јавном сектору. Шта још, осим тога, треба предузети да би мере давале резултате?**

- Велика отпуштања би требало да створе ефикаснији и мање скуп јавни сектор који се, на овај или онај начин, "уграђује" у цене производа и услуга. И то је пожељно. Али, ефикасан јавни

сектор не ствара ефикасну привреду. Зато се у наредном периоду пажња мора усмерити на шесту меру: стварање повољног привредног амбијента. Држава не може да оживи привреду, али може и мора да ствара услове у којима ће оживети инвестиције, и стране и домаће. Рекао бих да је заправо важније да оживе домаће инвестиције. Без инвестиција нема развоја и повећања животног стандарда. До сада су готово све владе истицале као циљ стварање повољнијег привредног амбијента, али се у томе мало одмакло. И даље заостајемо у неким кључним сегментима привредног амбијента. Ова Влада има шансу, као и свака друга пре ње, да пређе са речи на дела. Ту је заправо кључ успеха: у делима, не у речима, платформама или стратегијама.

*** Поједини економски аналитичари кажу да су пета и шеста мера - промена пословног амбијента и узимање јефтинијих кредита - заправо жеље, а не мере. Да ли ће Влада моћи да нађе јефтиније кредите и да ли можемо очекивати више инвеститора?**

- Сложио бих се да су ове две мере више на нивоу жеља него разрађених мера. Природно је да се траже јефтинији кредити да би се њима или отплатили скупљи, или се средства инвестирала, пре свега у инфраструктуру. Питање гласи где и колико има тих јефтинијих кредита на светском финансијском тржишту, и зашто се и друге земље не обраћају тим изворима, што би, растом тражње за тим кредитима, повећало њихову цену. Што се страних инвеститора тиче, њих највише интересује разрада шесте мере која је само начелно поменуто.

*** Критике се односе и на то да је ово удар на средњи слој, јер ће бити смањене плате професорима, лекарима, судијама... Највећи богаташи неће бити погођени.**

- Тачно је да се предложеним мерама више удара на средњи а не "највиши" слој, што остаје као "домаћи задатак" за наставак реформи и уношење више социјалне правде у расподелу ефеката мера рационализације потрошње.

*** Да ли ће мере довести до смањења потрошње?**

- Хоће, мада је прилично нејасно колико и којом динамиком.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/412427/Mali-Mere-Vlade-su-mere-za-spas-srpske-privrede>

Мали: Мере Владе су мере за спас српске привреде

Тањуг

Саветник првог потпредседника Владе, задужен за финансије и привреду Синиша Мали оценио је вечерас да су економске мере Владе Србије озбиљне и да су то мере за спас српске економије, наводећи да се водило рачуна да буду економски исплативе и социјално оправдане. Мали је у "Утиску недеље" ТВ Б92 рекао да је то само први корак и да мере показују да држава жели да штеди и да се понаша одговорније.

Други део мера, који се односи на структурне реформе, како је рекао Мали, треба да повећа конкурентност српске привреде, атрактивност привреде и створи бољи привредни амбијент. То су

мере које ће, према његовим речима, на дуги рок помоћи да грађани живе боље и да избегнемо банкрот.

Мали је рекао да је повећање ПДВ-а са осам на десет одсто изнуђен потез, а да је алтернатива била још агресивнији солидарни порез и смањење плата и пензија. Он је оценио да ће повећање ПДВ-а имати ефекат, али да се унапред не може знати да ли ће имати ефекат на пад тражње и на повећање цена хране.

Председник Уједињених региона Србије Млађан Динкић рекао је да је прича о банкроту државе мелодрама, јер држава банкрутира када не може да плати пензије и плате и спољни дуг, а Србија, према његовим речима, то може и моћи ће и даље.

Динкић је рекао да ове мере неће трајно решити ситуацију и да ће повећање ПДВ-а смањити потрошњу, успорити привредни раст, али да подржава смањивање јавног сектора и мере штедње у администрацији.

Председник Фискланог савета Павле Петровић рекао је да због већег пореза могу да поскупе комуналне услуге и храна, али, како каже, прављена је анализа и можда то неће погодити најсиромашније грађане, јер се они, како наводе, снабдевају на пијаци где нема ПДВ-а или имају сопствену производњу.

Петровић је рекао да одливање новца из јавних предузећа мора да се заустави и да је, уз пензиону реформу, проблем јавних предузећа оно најважније на чему треба радити.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/412394/Krstic-Imamo-plan-MMF-ne-mora-da-nam-govori-sta-da-radimo>

Крстић: Имамо план, ММФ не мора да нам говори шта да радимо

Тањуг, Бета

Србија има план за економију која је кључна у процесу придруживања ЕУ и није у ситуацији да јој Међународни монетарни фонд (ММФ) и Светска банка говоре шта би требало да ради, изјавио је данас министар финансија Лазар Крстић.

- Ниво наших девизних резерви је такав да нам у овом тренутку не треба више од аранжмана из предострожности са ММФ. Хоћемо да уђемо у разговоре са ММФ јер би то пружило кредибилност нашој политици. Нисмо у ситуацији да нам ММФ и Светска банка говоре шта треба да радимо, него долазимо и кажемо шта нама треба да бисмо успели да Србију поставимо на ноге - рекао је Крстић за РТС.

Крстић, који је у Вашингтону са гувернерком Народне банке Србије Јоргованком Табаковић разговарао са представницима Стејт департамента и Министарства финансија САД, рекао је да су то били "разговори на највишем нивоу у последњих 10 година".

- Наш циљ је био да покажемо заокрет у нашој политици и да иза тога стојимо јединствено. Структурне реформе су више пута почињане али нису завршене и ММФ и Светска банка су нам отворили врата да наставимо путем којим смо кренули - рекао је Крстић.

Крстић је истакао да је српска делегација, због заокрета у економској политици, наишла на позитивне реакције високих званичника ММФ-а и Светске банке.

Он је додао да је српска делегација имала и разговоре на веома високом нивоу и са Стејт департаментом и америчким Министарством финансија. Саговорници су, како је констатовао, приметили да су економске мере Владе Србије стимулативне за стране инвеститоре.

Крстић је истакао да су економске мере Владе Србије заправо фискална и економска стратегија.

- Имамо план у економији која је кључна за придруживање ЕУ. Мере су стимулативне за привлачење страног капитала и инвеститоре, јер су они раније били несигурни и прво су питали да ли постоји средњорочни план и знамо ли шта радимо, а сада имамо јасну слику о томе - рекао је Крстић.

Јоргованка Табаковић рекла је да Владине мере нису нимало лаке, него су захтевне и дугорочне.

- Као што је рекла и директорка ММФ Кристин Лагард, средњорочност мера је минимум рока на који морамо да планирамо, а програм Владе то садржи. Излазимо са реалним цифрама, није нам циљ да некога варамо или заваравамо о томе шта можемо и треба да урадимо - рекла је гувернерка Народне банке.

Табаковић је рекла да су се еВлада у Београду носи са теретом наслеђених грешака, али и теретом неиспуњених обећања ММФ-у и међународним финансијским институцијама.

Током тродневних разговора у ММФ-у и Светској банци највише речи ће бити о могућем новом споразуму са Србијом и програму Светске банке од око 400 милиона долара.

Директорка Светске банке за Западни Балкан Елена Голдстин изјавила је на почетку заседања СБ да је "веома охрабрена посвећеношћу коју је Влада Србије показала у последњих месец дана да уђе у реформе јавног сектора" и додала да се на Запаном Балкану од следеће године очекује умерени опоравак. Она је похвалила српску владу, истакавши да је мере везане за реформу јавног сектора требало одавно извршити.

Према њеним речима, прогнозе за Западни Балкан сличне су европским прогнозама, према којима се наредне године очекује умерени опоравак, који ће се наставити и у наредне три године.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/svaki_oblik_radnog_angazovanja_uredjen_zakonom_bolji_je_od_rada_na_crno.27.html?news_id=269241

Зоран Мартиновић, државни секретар Министарства рада, запошљавања и социјалне политике

Сваки облик радног ангажовања уређен законом бољи је од рада на црно

АУТОР: М. СТЕВАНОВИЋ

Досадашње расправе показале су да на најављене измене и допуне Закона о раду негодују пре свега представници синдиката. Највише негативних реакција изазвао је предлог да се укину отпремнине за читав стаж. Процењује се да би то додатно угрозило ионако тежак положај радника који би могли да остану без посла. Да ли ће тај предлог бити коригован и у ком правцу би могле да иду корекције у разговору за Данас открива Зоран Мартиновић, државни секретар Министарства рада, запошљавања и социјалне политике.

- Једна од незаобилазних тема у разговорима са нашим социјалним партнерима свакако је и начин исплате отпремнина приликом проглашења технолошких вишкова. Представници послодаваца су одлучни у напорима да докажу да је садашње решење неодрживо јер их додатно оптерећује, када се суоче са тешкоћама у пословања и када су присиљени да смањују број запослених. Став представника државе је да исплата отпремнине само за године стажа проведене код послодавца који је исплаћује представља праведно решење. Аргументе за ту тврдњу требало би потражити у чињеници да у упоредним законодавствима не постоје одредбе по којима се технолошки вишкови исплаћују за све године радног стажа, уз могућност да различити послодавци истом запосленом вреднују исте године стажа више пута током радног века. С друге стране, запослени са дужим стажом који су остали без радног места тешко ће пронаћи нови посао јер послодавци страхују да ће у случају престанка потребе за њиховим радом бити принуђени да им исплате високе отпремнине. Чињеница је, такође, да је овај институт често злоупотребљаван, поготово у јавном сектору.

Да ли то значи да ће, уколико овај предлог буде прихваћен, то значити шансу за све већу армију отпуштених радника старијих од педесет година да дођу до новог радног места?

- Наш став је да ће то поспешити запошљавање старијих особа које поседују квалификације и вештине потребне на тржишту рада. Сматрамо, такође, да би и синдикалне организације требало да уваже ту реалност. У разговорима са представницима синдиката стекли смо утисак да је то питање могуће усагласити. У том случају унели бисмо заштитну одредбу да се код статусних промена у предузећима мора уважити и радни стаж који је остварен код правног претходника.

И предлог да се рад на одређено време продужи са једне на три године, за шта се, иначе, залажу послодавци, неприхватљив је синдикатима. Који су аргументи у прилог том залагању и какав је став Министарства?

- У већини других земаља рад на одређено време траје две или три године. Иако је у нашем закону тај период утврђен на 12 месеци, у пракси се рад на одређено време продужава на неколико година, тако да је можда непотребна полемика око легализовања стања које је постало правило. Али, без обзира на то који период рада на одређено буде прихваћен, могуће је увести изузетке, рецимо код новооснованих послодаваца, затим за запошљавање лица старијих од 55 година, као и за рад на одређеном пројекту док траје пројекат... Осим тога, ово питање је у директној вези са начином исплате отпремнина, тако да би се то, уколико се смањи оптерећење послодаваца приликом отпуштања, могло одразити и на чешће закључивање уговора о раду на неодређено време. Када би се спровела анкета међу незапосленима, за њих би сигурно била прихватљивија опција што дужи период рада, без обзира на то што је закључен на одређено време. Верујем да се и у вези с тим питањем може пронаћи решење прихватљиво за све стране.

Има се утисак да се и синдикати и послодавци слажу с констатацијом да би иновираним Законом о раду требало подстаћи запошљавање и сузбити сиву економију. Проблем је, међутим, што су путеви до тог циља различити. Могу ли се новим законским решењима помирити интереси послодаваца и радника? Која је формула за то?

- У време економске кризе неопходно је да се и у области радног законодавства понуде решења која ће, на крају или дужи рок, дати одређене ефекте. Консензус у вези са увођењем флексибилнијих облика рада сигурно би се позитивно одразио на повећање запослености. У којој мери, то ћемо видети. Чињеница је да би рецимо смањење пореских оптерећења утицало на смањење сиве економије. Сваки облик радног ангажовања који је законом уређен вишеструко је бољи од рада на црно. Ипак, неће бити једноставно постићи сагласност око најзначајнијих измена. У амбијенту када се права запослених свакодневно крше, разумљиве су и резерве које исказују синдикати, без обзира на то што су многи предлози представника капитала и нужни и оправдани.

Када би коначна верзија предлога измена и допуна Закона могла да буде готова и да ли је тачно да су са садржајем тог документом упознати представници Међународног монетарног фонда који су ових дана боравили у Србији?

- Имајући у виду све што је до сада предложено или уочено, а уважавајући и међународно прихваћене обавезе, у Министарству рада, запошљавања и социјалне политике систематизован је шири обим потенцијалних измена, са којима су, начелно, упознати и представници ММФ-а. Најкасније до краја октобра планиран је састанак трипартитне радне групе, која би требало да усагласи коначну радну верзију тог документа, која ће послужити као платформа за преговоре. Процес преговарања мора бити интензивираан, како бисмо до краја године изашли са конкретним резултатима.

Не сме бити победника и поражених

Да ли је оправдан страх представника радника да би најављене измене Закона о раду могле да буду искључиво у корист послодаваца и да ће умањити ионако минимална права запослених?

- Имајући у виду чињеницу да измене Закона потенцирају послодавачка удружења, док синдикати заговарају доследну примену постојећих одредаба, на први поглед се стиче утисак да измене иду у правцу који ће више задовољити послодавце. У овом процесу не сме бити победника и поражених, али може бити више или мање задовољних. Улога представника државе је да успоставе равнотежу између супротстављених интереса, како би се пронашло решење најприхватљивије за наше услове.

Готово 38.000 пензионера прима више од 60.000 динара месечно

АУТОР: Љ. БУКВИЋ

Београд - Иако „солидарни порез“ уведен на зараде у јавном сектору веће од 60.000 динара не обухвата пензионере, јер они и нису запослени у јавном сектору, било је доста оних који су, због чињенице да се ПИО фонд дотира из државне касе, сматрали да је требало укључити и примања најстаријих суграђана. Од 1,7 милиона пензионера колико их је тренутно у Србији, њих 37.813 прима пензије веће од лимита за опорезивање у јавном сектору.

Према подацима ПИО фонда из јула ове године, више од 33.300 њих прима пензије које се крећу у распону од 61.000 динара до 84.700 динара. Више од 2.600 пензионера, у које се убрајају бивши запослени и професионална војна лица, прима пензије до 89.763 динара, док је 1.700 оних који примају до 114.440 динара. У Србији, према овим подацима, има и 69 пензионера који имају више од 120.000 динара месечних примања. Овде међутим, нису урачунате две категорије пензионера - они који су сами себи уплаћивали стаж и пољопривредници. Међу пензионерима који су сами себи уплаћивали стаж има 1.370 њих који примају пензије веће од 60.000 динара, док ниједна пољопривредна пензија не прелази ову границу.

Међутим, број оних које прелазе границу од 60.000 динара је свега 2 одсто од укупног броја пензионера у Србији, у којој готово 1,2 милиона њих прима мање од 25.000 динара, док више од 146.000 пензионера у Србији живи са мање од 13.000 динара месечно, што је испод сваке границе сиромаштва.

Председник Савеза пензионера Војводине Милан Ненадић за Данас каже да су пензионери већ дали много самим тим што усклађивање пензија од 0,5 одсто на сваких шест месеци никако не прати инфлацију.

„Сигурно је да су нам потребне мере и да нешто мора да се предузме, али пензионери су већ дали много. Инфлација је далеко већа и усклађивање пензија то не прати. На нашем каишу нема више рупа, више не можемо да га стежемо и ситуација ће за годину и две бити још тежа“, напомиње Ненадић.

Пад станоградње оборио још 35 привредних грана

Пад грађевинске индустрије и изградње станова негативно се одражава на укупна привредна кретања у земљи и ниво бруто домаћег производа. Економисти већ дуже време упозоравају на тесну повезаност овог индустријског сектора с БДП-ом, због чега је и држава још пре три године увела субвенције за грађевинарство, међутим, плодови убрани нису. Грађевина је наставила да се стрмоглављује, а негативни тренд који је у другом кварталу ове године прешао 40 процената повукао је за собом око 35 привредних области, од индустрије грађевинског материјала, електро-индустрије, грађевинске индустрије, до производње стакла, тепиха, подова и подних облога...

Председник Самосталног синдиката грађевинара Србије Душко Вуковић каже за наш лист да је грађевинарство у врху области које стварају нову вредност, од инфраструктурних до стамбених објеката. Докле год стагнирају ови сектори, саговорник каже да држава не може да очекује пораст БДП-а, јер грађевинарство треба озбиљније да га повуче.

- Због дугогодишњег пада грађевинарства неопходна нам је озбиљна стратегија привредног и укупног развоја производа и услуга у Србији - каже Вуковић. - Примера ради, повећање ПДВ-а на информациону технологију с 8 на 20 посто представља лутање оних који креирају привредни и економски амбијент у Србији. Ми као синдикат сматрамо да Србија може да буде конкурентна у области грађевинарства, с обзиром на традицију и знање, јер имамо и добре инжењере и раднике. Али, ми изградњу капиталних објеката поверавамо страним компанијама које запосле нашу квалитетну радну снагу за јефтине паре, што се негативно одражава на доходак Србије.

Добар познавалац прилика у области грађевинарства Горан Родић каже да пад грађевинске индустрије значајно смањује раст БДП-а, што значи да се нова Влада као и досадашње и даље не баве кључним проблемима, а то је покретање инвестиција, јер би се тада покренула цела грађевинска индустрија. Уколико се и порез на станове повећа с 8 посто на 20, не дај боже, Родић каже да би то био последњи ударац грађевинарима и крај грађевинској оперативи, који већ данас бележе пад производње и услуга за близу 50 одсто. А док они раде, раде и радници у 35 пратећих области). Ако се зна да предстоји реформа јавног сектора, Србији у садашњим условима прети још већа незапосленост. Економисти тврде да могу да је спасе једино нове инвестиције.

Убитачно црно тржиште

Док наше цементаре бележе пад производње за око 40 посто, овај грађевински материјал се продаје на црном тржишту, а, како каже Вуковић, стиже из Албаније. Зато се мора озбиљно радити на побољшању домаћег реалног сектора, мора се донети стратегија из које ће се видети где ће се улагати и где ће се запошљавати људи. Кроз садашње мере штедње се то не види. Вуковић каже да смо од њих сви много очекивали, а на крају смо добили опћенити захтев за развијање производног амбијента, не знајући шта то прецизно значи и одакле креће.